

AGENDA

Corpus Christi a la Catedral. Diumenge 11 de juny, de 8.30 a 13 h, exposició del Santíssim Sagrament a la Capella del Sant Crist de Lepant. Benedicció i reserva. A les 10 h, Laudes al cor; a les 18 h, Eucaristia presidida per l'arquebisbe de Barcelona, cardenal Joan Josep Omella. En acabar, tindrà lloc la processó.

Tribuna Joan Carrera. El proper dijous, 15 de juny, a les 14 h, se celebrarà la 5a sessió d'aquest dinar-col·loqui que tindrà com a convidat José Martínez Gordo, teòleg i escriptor. Parlarà sobre «El camí sinodal alemany i el sínodo mundial de bisbes: què està en joc?» (Pg. de Gràcia, 78, principal).

Concert Rock amb tu. El proper divendres, 16 de juny, a les 18.30 h, concert del grup «Porfin Viernes» organitzat per ACIDH, Fundació Boscana i Fundació Nen Déu. Concert a favor de la inclusió social de les persones amb discapacitat intel·lectual (c/ Rosselló, 515).

XXIX Cicle de Música per la solidaritat. El 17 de juny, a les 20.30 h, concert a càrrec del grup Sedeta Gospel Singers. Església Pares Carmelites Descalços. Organitza l'Associació per l'Altre Cor Cremat de Barcelona-Ajut al Quart Món (Av. Diagonal, 424).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

REFLEXIONS D'ESTIU

2. Elogi de la ignorància

Pobre Sòcrates, si avui s'atrevís a afirmar que «tan sols sé que no sé res», quin ridícul faria! Avui tots ho sabem tot, ja que només cal preguntar a internet que ho sap tot, perquè tot està en el núvol, i jo diria que els qui estem en el núvol som tots nosaltres, cada vegada més, que no ens en sortim en allò pel que ha de servir la saviesa, que és poder viure una vida humana, personal i social, millor.

Si aquesta saviesa enllaunada només serveix per resoldre mots encruats o per participar en concursos televisius, maleïda la gràcia! És possible que el gènere humà sigui cada vegada més il·lustrat i culte, però al preu de ser menys savi.

Defineix molt bé la saviesa l'Enciclopèdia Catalana, que diu: «Coneixement superior, de caràcter no solament teoricoespeculatiu, ans també practicomoral, relatiu a la veritat darrera (o primers principis) del real i al sentit i destí del món i, sobretot de l'home en ell.»

I és en aquest món que hi tenen un gran paper els ignorants, començant pels infants. Que n'és d'important

aquella etapa del «per què?». I sort en tenim que hi hagi adults que segueixen preguntant, ja que són els qui obliguen els savis a trobar i a donar respostes a les autèntiques preguntes que serveixen per viure.

Quanta autèntica saviesa trobem sovint entre la gent senzilla, considerada ignorant, però que ens ensenyen a viure una vida humana. És el cas de Jesús, a qui els «savis» consideraven un ignorant: «Com pot saber tant, aquest, si no l'ha instruït ningú?» (Mt 7,15), però que, en canvi, la gent senzilla l'entenien molt bé: «La gent estava admirada de la seva doctrina, perquè parlava amb autoritat» (Lc 14,32). I aquells que els «savis» menyspreaven: «Només hi creu aquesta gentussa que ignora la Llei i són uns maleïts!» (Jn 7,49), per a Jesús eren els autèntics savis: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos» (Mt 11,25).

Oriol Xirinachs

Elogi d'allò que no en fem mai, Ed. Claret, Barcelona, 2021

LLIBRES

La regla de Taizé, de Germà Roger, de Taizé. Aquest llibre de 84 pàgines, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, no busca una regla sinó una «paràbola de co-

munitat». L'Abadia de Montserrat edita en català i francès aquest text de l'any 1954.

De la nuesa, de Víctor Pérez i Flores. En aquest llibre de 86 pàgines, editat per Fragmenta editorial, i dins de la sèrie «Assaltar la Bíblia», l'autor aprofundeix en aspectes tan diversos com els bocx expiatoris de les societats contemporànies o la pornografia.

Sense oblidar-se de la nuesa mental que cal per llegir els evangelis i apropar-se al gran nu que hi plana en tot moment. La col·lecció «Assaltar la Bíblia» ofereix llibres d'assaig sobre temes contemporanis per mitjà de la relectura de passatges bíblics cèlebres.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

El sacramento de la alegría

Cuando invitamos a un amigo a comer no lo hacemos solo para ofrecerle alimento, sino principalmente para estar con él y compartir nuestras vidas, ilusiones, angustias y esperanzas. Del mismo modo, hoy, solemnidad del *Corpus Christi*, celebramos que Cristo, nuestro maestro, hermano y amigo, nos invita cada domingo al banquete de la Eucaristía. Él es «el pan vivo que ha bajado del cielo» (Jn 6,51), para compartir su vida con nosotros.

La Eucaristía es para los cristianos una fuente de alegría. Hoy quisiera compartir con vosotros algunas reflexiones que nos pueden ayudar a vivir las celebraciones eucarísticas de una manera más intensa y gozosa.

Los cristianos celebramos en cada Eucaristía que Cristo ha muerto y resucitado por nosotros. Cristo vive. Esta es la noticia más alegre de la historia. Pidamos al Señor que nos ayude a ser personas resucitadas, que transmitan la esperanza y el consuelo de Dios.

Cada domingo volvemos a recordar que Jesús vino a nuestro mundo para quedarse con noso-

tros. Cuando participamos en la misa entramos en relación personal con Él. Jesús renueva nuestra fe y nuestras ganas de vivir. Su presencia nos ayuda a experimentar estas bellas palabras del salmo: «Gustad y ved qué bueno es el Señor, feliz el hombre que se refugia en Él» (Sal 33,9).

La Eucaristía es también el sacramento de la paz. Esto lo vivimos especialmente durante el rito de la paz de nuestras eucaristías. En él pedimos a Cristo que nos ayude a reconciliarnos con nuestros hermanos y a trabajar por la concordia. Gracias a Cristo, pan de vida, podemos emprender con más serenidad nuestro camino.

La Eucaristía es el alimento que nos da fuerzas para llevar la buena noticia del Evangelio a nuestros hermanos, para reconocer a Cristo en los que nos rodean y, particularmente, en los más vulnerables. El Cuerpo y la Sangre de Cristo nos estimulan a denunciar las injusticias y a estar atentos a las situaciones de pobreza en las que todavía vi-

ve gran parte de la humanidad. En cada celebración eucarística, Cristo nos anima a construir la civilización del amor y a preparar la «revolución de la ternura» de la que habla a menudo el papa Francisco.

Hoy, *Corpus*, día de la Caridad, es un buen momento para preguntarnos qué significa para nosotros la Eucaristía. Veamos el ejemplo del episodio de los discípulos de Emaús que nos relata el evangelista Lucas. Los discípulos de Emaús se sentían desanimados porque sabían que Jesús había muerto. Jesús se puso a caminar a su lado y fue entonces cuando ellos lo reconocieron al partir el pan de la Eucaristía. Este sencillo gesto les devolvió la esperanza y regresaron a Jerusalén para compartir con sus hermanos la alegría de la Resurrección. El Cuerpo y la Sangre de Cristo alimentan nuestra fe en Él, en nuestra resurrección y en la vida eterna.

Queridos hermanos y hermanas, Cristo está vivo, camina cada día a nuestro lado y está especialmente presente en la Sagrada Forma que hoy sale del templo y pasea por las calles engalanadas de nuestros pueblos y ciudades.

Pidamos al Señor que cada Eucaristía sea una verdadera fiesta. Que Cristo nos enseñe a ser también buen pan para los demás, buenos compañeros de viaje de todos aquellos que encontramos a lo largo del camino de la vida.